

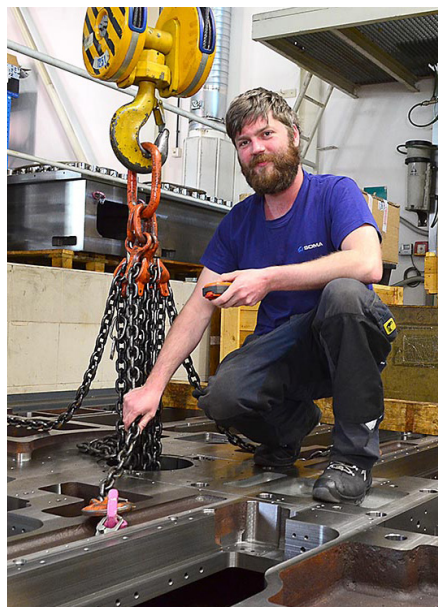
Na nudu není čas

Reportáž z výroby flexotiskového stroje Optima² ve společnosti SOMA

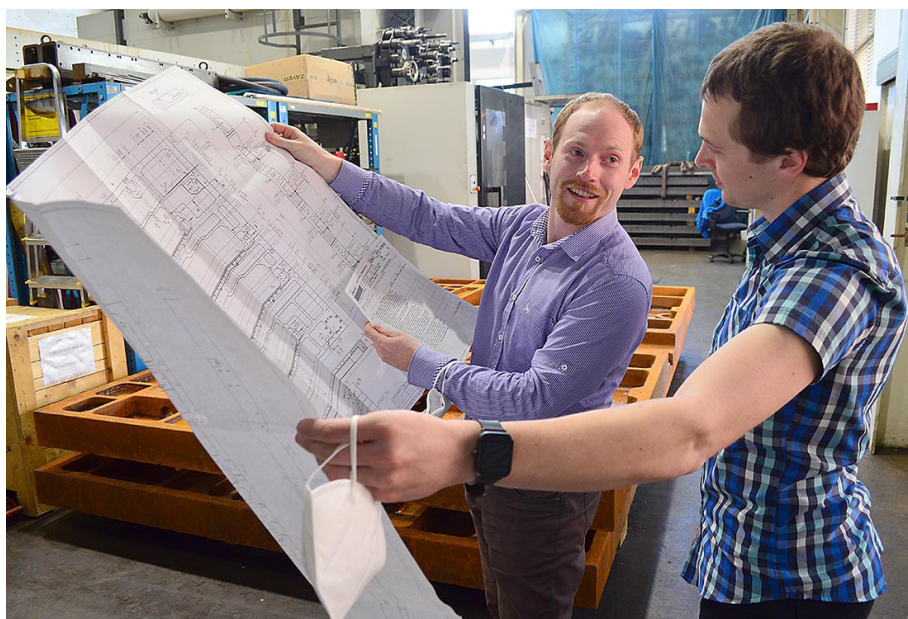
Věděli jste, že mnohé z běžných věcí, od papírové tašky ze supermarketu po obaly na maslo, se potiskují na strojích, které vymysleli a zkonstruovali zaměstnanci v SOMA? Já to popravdě ani netušil. Hodí se tedy představit vlnkovou loď flexotiskové flotily SOMA, stroj Optima². Ta stojí v předváděcích prostorách SOMA Globe. Na pomoc mi přišli pánové Jan Jeník a Lukáš Skalický.

Stroje ze SOMA pracují i pro Coca-Colu

„Pro nás je možnost mít jeden stroj plně k dispozici zcela zásadní, protože na něm můžeme testovat nové věci, kvalitu tisku i třeba to, jak vhodný bude pro konkrétního zákazníka. Můžeme si tady nasimulovat i technický problém a řešit ho pak i na dálku se zákazníkem,“ říká Lukáš Skalický, sympatický třicátník, který v SOMA vede vývojové oddělení a představí nám flexotiskové zařízení Optima²: „Stroj potiskuje papír i hliníkovou nebo nejčastěji plastovou fólii v rolích až do šíře 1450 mm. Srdcem Optimy je tisková jednotka a její centrální válec. Materiál se na něj musí přiložit tak, aby byl kontakt s ním co nejtěsnější a soutisk co nejpřesnější. Potiskuje ho 8 tiskových jednotek s osmi barvami, které dohromady skládají výsledný obrázek. Zjednodušeně řečeno, jsou to válcová razítka, která přenáší barvu na materiál. Tisk probíhá rychlostí až 600 m za minutu. Přesnost soutisku, a tím i kvalita obrazu, je nejsložitější technickou výzvou. Potištěný materiál stroj nakonec dosuší, zchladí a navine na výstupní roli. Součástí stroje jsou i kamery, které sledují a kontrolují kvalitu tisku během výroby. Pro některé zákazníky, jakými je třeba Coca-Cola, doplňujeme flexotisky inline spektrometry, které kontrolují barevnou přesnost. Nároky na kvalitu stroje jsou dané i tím, že většina z nich tiskne 24 hodin denně šest dní v týdnu. Ty nejstarší flexotisky ze SOMA už fungují bezmála dvacet let.“

Marcel Krejsa připravuje na transport pětitonovou už opracovanou desku.

Jan Jeník (vlevo), technický manažer montáže, a Lukáš Skalický (vpravo), vedoucí vývojové konstrukce

Na výrobě Optimy² se podílí cca 150 lidí

SOMA vyrábí menší i výrazně větší stroje, ale Optimu² můžeme považovat za základní nejběžnější verzi flexotiskového zařízení. To potvrzuje i Jan Jeník, který řídí a koordinuje montáž stroju: „Tenhle stroj umíme. Aktuálně ale hodně narážíme na možnosti výroby a zaplňujeme výrobní kapacity roku 2022. Rád bych ke stroji Optima² dodal, že přesnost technologie je srovnatelná s moderními obráběcími centry.“

Ze SOMA Globe se přesuneme do protějšího výrobního závodu a mě zajímá, jak vypadá výrobní proces takhle složitého stroje, což mi popisuje J. Jeník: „Nejsložitější částí výroby je tisková jednotka a její odlitky. Tam si musíme vyrábět všechno sami, protože v České republice to nikdo jiný nedokáže s přesností, kterou vyžadujeme. Aktuálně nám pak přibyl zcela nový problém s nedostatkem některých materiálů a růstem cen železa.“

Složitost překonává flexotiskový stroj moderní automobil. Některé flexotisky SOMA váží až 50 tun, a jak mi prozradil pan Jeník, dohromady je tvoří okolo 15 tisíc součástek. Na výrobě Optimy² se postupně podílí cca 150 lidí, celý závod jich má 250.

Výroba všech komponentů začíná na konstrukčním oddělení, které musí připravit přesné zadání doladěné podle přání zákazníka. Po výrobě, nákupu a úpravě součástek proběhne kontrola, která musí zaručit přesnost a správnost všech dílů. Pak začne složitá montáž až do finální podoby, kdy se stroj ladí softwarově, oživuje a otestuje při tisku. Následně se stroj musí rozebrat na menší celky a zabalit tak, aby mohla proběhnout doprava k zákazníkovi. U něj se vše znovu smontuje, usadí, seřídí a současně se zaškolí pracovníci obsluhy.

Největší součástky jsou masivní litinové pětitonové desky odlité ve slévárně. Dílec se následně frézuje, svrtává a zhotovují se do něho závity. Jan Jeník mezi řeči prozradil, že při jeho obrábění, čítajícím stovky úkonů, nelze udělat chybu. Tahle práce hodně voní železem i potenciálním

průšvihem, a proto se tady tolik nespěchá. Obrábění desek má na starost Marcel Krejsa. Do SOMA chodil už na brigády a pak sem nastoupil hned po odborné škole. „Nějaká míra stresu je s touhle prací spojená, ale zrovna zodpovědnost je i to, co mě u toho baví. Radost mi dělá, když vidím, že všechno nakonec funguje, jak má,“ říká klidným hlasem a pomocí jeřábu manipuluje s ocelovým kolosem.

Dalším špičkovým pracovištěm, kde se zastavujeme, je pětiosé obráběcí zařízení, kde lze docílit opravdu vysoké přesnosti i na velmi složitých dílech. Stroj obsluhuje mladík Jurij Oros. Jurij pochází z Ukrajiny, ale vyučil se před několika lety na učilišti v Lanškrouně. Popisuje mi, co ho baví na pětiosém obrábění: „Je to pro mě hodně zajímavá práce, mašina umí spoustu věcí a já mám možnost se pořád učit něco nového. Tady není žádná rutina. Každý díl je něčím odlišný.“

Umíte si opravit veterána, pak jste člověk pro nás

Kromě rostoucích cen materiálu přibývá vrásek na čele Janu Jeníkovi i z důvodu nedostatku vhodných pracovníků. „Lidé nám chybí kdekoliv. Na obrobě i na montáži. V obráběcí části se neobejdeme bez lidí zkušených a vzdělaných. V montážní části není tlak na vzdělání tak zásadní. Říkám, že pokud si doma umíte opravit veterána, pak jste člověk pro nás,“ dodává Jan Jeník a vysvětluje, proč ho práce v SOMA profesně naplňuje: „Mě osobně baví i ta má jediná jistota v této práci - a to je fakt, že co nevidět přijde další změna. SOMA je dynamická firma a na nudu tady není čas. Díky komplexnosti naší firmy si každý zaměstnanec z velké míry spoluvytváří své pracovní místo a může využít své zkušenosti a nápady.“

František Teichmann

Nezkrácenou verzi článku si můžete přečíst na www.lanskrounsko.info.

Máte zájem pracovat v SOMÉ?

Kontaktujte personalni@soma.cz